

magnalia hec: ita ut notū faceret ser-
uo tuo. Quāto magnificatus es dñe
deus: quia nō est similis tui: neq; ē de-
terra te i omib; q̄ audimus aurib;
uris. Que ē autē ut p̄lus tu? isrl̄ gen-
in terra p̄pter quā nūc de? ut redimeret
eā sibi in p̄p̄m et poneret sibi nomen:
faceretq; eis magnalia: et p̄bilia su-
per terrā. a facie p̄p̄i tui quē redemisti ti-
bi ex egipto. gēte: et deū ei? s̄firmasti enī
tibi p̄p̄m tuū isrl̄ in p̄p̄m sempiternū:
et tu dñe deus factus es in deū. Nunc
ergo dñe deus verbum quod locutus
es sup̄ seruu tuū: et sup̄ domū ei? suscita
i sempiternū: et fac sicut locutus es ut
magnificet nomen tuū usq; in semp-
ternū. atq; dicat. Dñs de? exercitū
deus super isrl̄: et domus seru tuū da-
uid erit. Habilita coram dño: quia tu
dñe exercitū deus isrl̄ reuelasti aurem
serui tui dicens. domū edificabo tibi:
propterea inuenit seruis tuis cor suū
ut oraret te oratione hac. Nūc ergo
dñe deus tu es deus: et verba tua erūt
vera. Locut⁹ es enī ad seruū tuū bona
hec. Incipe ergo et benedic domui tui
nūc ut sit i sempiternū corā te. q̄a tu dñe
de? locut⁹ es: bñdictione tua bñdicet
domus seru tui i sempiternū. **viii**

Tadū est autē post hec percussit
dauid philistim et humiliavit
eos: et tulit dauid frētū tributū de ma-
nu philistim: et percussit moab et men-
sus ē eos funiculo corquas fct. Met-
sus est autē duos funiculos: unū ad
occidendum. et unū ad viuificandum.
Factus ē moab dauid seruus sub tri-
buto. Et percussit dauid adadazer filiū
roob regi soba: quando profectus est
ut dominaret sup̄ flumen eufraten. Et
captis dauid ex parte ei? mille septuagen-
tis equis: et viginti milibus peditū:

subueniuit om̄es iugales currum.
Dereliquit autē ex eis centū curr⁹. De-
nit quoq; siria damasci: p̄sidū fecit
adadazer regi soba: et percussit dauid
de siria viginti duo milia viros: et pe-
cussit dauid p̄sidū in siria damasci:
sadaq; est siria dauid seruus sub tri-
buto. Seruauitq; dñs dauid i omib;
ad quēcūq; profectus ē. Et tulit dauid
arma aurea q̄ habebat serui adadazer:
et detulit ea in iherusalē. Et de bety: et de
betoy civitatibus adadazer tulit rex
dauid es multum nimis: de quo fecit
salomon om̄ia vasa erea in tēplo. et
mare eneū et columnas et altare. Au-
diuit autē thoy rex emath q̄ percussit
dauid om̄e robur adadazer. Et misit
thoy ioram filiū suū ad regē dauid ut
saluaret eū cōgratulan: et gratias
ageret eo q̄ repugnasset adadazer: et
tullisset eum. Hystis quippe erat thoy
adadazer. Et in manu eius erāt res
aurea et vasa argentea et vasa erea: et
et ipsa sanctificauit rex dauid dño cū
argento et auro quē sanctificauerat de
vniuersis gentibus quas subegit de
siria et moab et filijs ammon et phili-
stim et amalech: et de manubijs adad-
azer filij roob regis soba. Fecit quoq; hi-
bi dauid nomen cum reuerteret capta
siria i valle salinarū celsis decem et octo
milibus et in gebelen ad viginti milia:
et posuit i ydumea custodes: sta-
tuensq; p̄sidium. Et facta ē vniuersa
ydumea seruus dauid: et seruauit dñs
dauid i omib; ad quēcūq; p̄fectus est.
Et regnauit dauid super om̄e isrl̄:
faciebat quoq; dauid iudiciū et iusti-
ciam dñi p̄p̄o suo. Ioab autē filius
saruie erat sup̄ exercitū: porro iosaphat
filius achilud erat a romentarijs: et
sadorch filius achitob et achimelech filius

abiatar erant sacerdotes: et saraias
scriba banaias autē filius ioiade
super cherethi et seletchi. filij autē dauid
sacerdotes erāt. Et dixit dauid. Putas-
ne ē aliquis q̄ remanserit de domo saul:
ut facia cū eo misericōdā p̄pter ionathan?
Erat autē de domo saul
seruus nōte siba. Quē cū voca-
set rex ad se: dixit ei. Tu ne es siba? Et
ille respondit. Ego sum seruus tuus. Et
ait rex. Nūquid sup̄est aliquis de do-
mo saul: ut facia cū eo misericōdiam
dei? Dixitq; siba regi. Sup̄est filius
ionathe debilis pedibus. Vbi inquit
est? Et siba ad regē. Ecce ait in domo
ē machir filij amihel in lodabar. Cū
autē venisset miphibosech filius iona-
the filij saul ad dauid: corruit in facie
sua et adorauit. Dixitq; dauid. Miphib-
osech. Qui es? et dicit. Assum seruus tuus.
Et ait ei dauid. Ne timeas. q̄a facies
facia i te misericōdiam propter ionathan
p̄rēu tuū: et restitua tibi om̄es agros
saul patris tui: et tu comedes panem
in mensa mea semp. Qui adorans eū
dixit. Quis ego sum seruus tuus: quā
respecti sup̄ canem mortuū similem
mei? Vocauit itaq; rex siba puer saul:
et dixit ei. Nūcia quēcūq; fuerit saul et
vniuersam domū eius ddi filio dñi tui.
Vixit igit ei terra tu et filij tui et tui
tur: et inferes filio dñi tui cibos ut ala-
tur. Miphibosech autē filius dñi tui
comedet semp panem sup̄ mensā meā.
Erāt autē sibe quindecim filij: et viginti
fui. Dixitq; siba ad regē. Sicut iussisti
dñe mi rex tuo: sic faciet seru⁹ tuus.
Et miphibosech comedit sup̄ mēsam
meam: quasi unus de filiis regis. Ha-
bebat autē miphibosech filiū paruulū
nōte micha. Quis vero cognatio do-
mus sibe. Euidat miphibosech. Porro

miphibosech habitabat in iherusalē.
quia de mensa regis iugiter veste-
tur: et erat claudus utroq; pede. **x.**
Fadū ē autē post hec. ut moreretur
rex filioꝝ ammon: et regnauit
anon filius eius pro eo. Dixitq; dauid.
Facia misericōdiam cū anon filio naas:
sicut fecit pater ei⁹ meā misericōdā.
Misit ergo dauid consolans eum per
seruos suos sup̄ patris interitū. Cum
autē venisset serui dauid i terrā filioꝝ
āmon: dixerūt principes filioꝝ āmon
ad anon dñm suū. Putas q̄ propter
hanc rem prīs tui miserit dauid ad te
cōsolatores: et nō ideo ut te inuestiga-
ret et exploraret civitatē: et euertetet eā.
Misit dauid seruos suos ad te? Tulit
itaq; anon fuos dauid: ratiq; dimi-
dia partem barbe roꝝ: et p̄sidū vestes
eoꝝ medias usq; ad nates: et dimisit
eos. Quod cum nūciatū esset dauid:
misit in occidūm eoꝝ. Erant enī viri
cōsuli turpiter valde. Et mandauit eis
dauid. Manete in ihericho donec ce-
scat barba vestra: et tunc reuertimini.
Videntes autē filij ammon q̄ iniuriā
fecissent dauid: miserūt et cōduxerunt
mercede frū roob: et frū soba viginti
milia peditū: et a rege maacha mille
viros: et ab hystob decē milia virorū.
Quod cū audisset dauid: misit ioab
et om̄e exercitū bellatoꝝ. Egressi sunt
ergo filij āmon: et direxerūt acie ante
ipm introitū porte. Sicut autē soba et
roob et hystob et maacha: scordū erāt i
campo. Videns ergo ioab q̄ paratū
esset adūsum se p̄lium: et ex adūso et
post tergū: elegit sibi ex quibus electis
isrl̄ et instruxit acie cotta frū: reliquā
autē partē p̄p̄i tradidit abisai fci suo.
Qui direxit aciem adūso filios āmon.
Et ait ioab. Si pualuerint adūsum